

បើអ្នកត្រូវស្លាប់ថ្ងៃនេះ តើអ្នកប្រាកដ១០០%ថាអ្នកនឹងទៅឋានសួគ៌ទេ? អ្នកអាចដឹងច្បាស់។

ជាដំបូង ព្រះគម្ពីរបានចែងថា យើងទាំងអស់គ្នាសុទ្ធតែជាមនុស្សមានបាប ដ្បិតមនុស្សទាំងអស់បានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ហើយខ្លះសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះ យើងទាំងអស់គ្នាមានទោសពីបទភូតកុហក លួច ឬលោភលន់។ ហើយព្រះគម្ពីរប្រាប់ថា មានការដាក់ទណ្ឌកម្មសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង។ "ព្រោះប្រាក់ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់" - នេះមិនត្រឹមតែសំដៅទៅលើសេចក្តីស្លាប់ខាងរូបកាយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរនៅក្នុងនរកផងដែរ។ - ហើយអ្នកកុហកទាំងអស់នឹងមានចំណែករបស់ខ្លួននៅក្នុងបឹងដែលឆេះដោយភ្លើង និងស្ពាន់ផែរ ដែលជាការស្លាប់ទីពីរ។ ដូច្នេះយោងទៅតាមខគម្ពីរនេះ យើងទាំងអស់គ្នាសមនឹងទទួលបាននរកជាការដាក់ទណ្ឌកម្មសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង។ យើងទាំងអស់គ្នាបានកុហក ហើយយើងទាំងអស់គ្នាបានធ្វើរឿងអាក្រក់ជាងការកុហក។ យើងទាំងអស់គ្នាខ្វះភាពល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះ។ គ្មានអំពើល្អណាអាចលុបបំបាត់អំពើអាក្រក់ដែលយើងបានធ្វើនោះទេ។

ប៉ុន្តែមានដំណឹងល្អ - អំណោយទាននៃព្រះ គឺជាជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ ដូច្នេះ ដោយសារព្រះស្រឡាញ់យើង ទ្រង់មិនចង់ឲ្យយើងទៅឋាននរកដើម្បីសងអំពើបាបរបស់យើងផ្ទាល់ នោះហើយជាមូលហេតុដែលទ្រង់បានចាត់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រាទ្រង់ឲ្យធ្វើជាការសងសឹក (ឬការទូទាត់) សម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង។ ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយទ្រង់ក៏ជាព្រះដែលបង្ហាញនៅក្នុងសាច់ឈាមផងដែរ។ (ស៊ុតមានបីដែលធ្វើកំណត់ត្រានៅស្ថានសួគ៌ ៖ ព្រះវរបិតា ព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយទាំងបីនេះគឺតែមួយ) ។ ព្រះយេស៊ូវគឺជាព្រះបន្ទូល (មនុស្សទីពីរនៃព្រះត្រីឯក)។ គាត់បានកើតពីព្រហ្មចារី គាត់បានធ្វើអព្វធម៌ហេតុ គាត់បានរស់នៅក្នុងជីវិតដែលគ្មានបាបឥតខ្ចោះ ហើយព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា គាត់បានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ថាគាត់ត្រូវបានគេបញ្ចុះ ថាគាត់បានទោនរករយៈពេល 3 ថ្ងៃ 3 យប់ ហើយនោះ គាត់បានរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី ដើម្បីសងថ្លៃលោះអំពើបាបរបស់យើងទាំងអស់ និងដើម្បីជួយសង្គ្រោះយើងពីនរក។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នក និងរបស់ខ្ញុំ វាដូចជាប្រសិនបើទ្រង់បានធ្វើពួកគេ - គាត់ត្រូវបានគេដាក់ទណ្ឌកម្មជំនួសយើង ()។ ដ្បិតទ្រង់ (ព្រះជាព្រះវរបិតា) បានធ្វើឱ្យទ្រង់ (ព្រះយេស៊ូវ) ទៅជាអំពើបាបសម្រាប់យើង (នោះមានន័យថា ទ្រង់បានផ្ទុកអំពើបាបរបស់យើង ហើយបានសុគតជំនួសយើង ទ្រង់បានសងអ្វីដែលយើងជំពាក់ដល់ព្រះសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង) ដើម្បីយើងអាចនឹងត្រូវបានធ្វើឱ្យមានភាពសុចរិត។ នៃព្រះនៅក្នុងទ្រង់ (ឬនិយាយម្យ៉ាងទៀតថា យើងអាចនឹងត្រូវបានប្រកាសថាជាមនុស្សសុចរិតនៅចំពោះព្រះ ដោយសារកិច្ចការដែលបានបញ្ចប់របស់ទ្រង់តែម្នាក់ឯង)។

ព្រះគម្ពីរចែងថា សេចក្តីសង្គ្រោះជាអំណោយ។ «ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះដោយព្រះគុណ ដោយសារសេចក្តីជំនឿ។ ហើយមិនមែនមកពីខ្លួនឯងទេ។ វាគឺជាអំណោយទានរបស់ព្រះ។ មិនមែនជាស្មារតីដទៃ ក្រែងមានអ្នកណាអួត»។

ដោយសារការសង្គ្រោះគឺជាអំណោយមួយ (ហើយអំណោយតែងតែឥតគិតថ្លៃ) យើងមិនចាំបាច់ផ្តល់អ្វីតបស្នងទេ (វាមិនមែនជាកិច្ចការ មិនមែនជាការដែលយើងធ្វើ)។ វាជាអំណោយដែលមិនសក្តិសម។ ព្រះយេស៊ូវបានបង់ថ្លៃពេញលេញសម្រាប់ការសង្គ្រោះរបស់យើង ដោយការសុគតរបស់ទ្រង់ ការបង្ខូរឈាម និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់។ ពាក្យព្រះគុណមានន័យថា 'អ្វីមួយដែលយើងមិនសមនឹងទទួល' (សូមចាំថា យើងសមនឹងទទួលនរក មិនមែនជាការសង្គ្រោះទេ)។ ហើយសេចក្តីជំនឿមានន័យថា 'អ្វីដែលយើងកំពុងទុកចិត្តដើម្បីទទួលបានការសង្គ្រោះ' ។ ព្រះគម្ពីរចែងបន្តថា៖ «ចំពោះអ្នកណាដែលមិនធ្វើការ តែជឿលើអ្នកណាដែលរាប់ជាសុចរិតដល់មនុស្សទុច្ចរិត នោះសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត។ ដូច្នេះ អ្នកដែលឈប់ធ្វើការដើម្បីរកប្រាក់ ឬរក្សាសេចក្តីសង្គ្រោះនឹងបានសង្គ្រោះ។ សេចក្តីសង្គ្រោះមិនមានជាប់ទាក់ទងនឹងការងារទេ ហើយមិនគិតថ្លៃទាំងស្រុងនោះទេ។

រឿងមួយដែលព្រះគម្ពីរចែងថា យើងត្រូវធ្វើដើម្បីទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះគឺ៖ «ចូរជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ»។ ពាក្យជឿមានន័យថាទុកចិត្ត - វាមិនមែនមានន័យថាគ្រាន់តែជឿថាមានព្រះយេស៊ូវទេ ប៉ុន្តែតាមពិតទុកចិត្តទ្រង់ដើម្បីសង្គ្រោះយើងផ្ទាល់។ ការជឿលើទ្រង់មានន័យថា យើងដាក់សេចក្តីជំនឿ និងការទុកចិត្តរបស់យើងទាំងអស់លើការសុគត ការបញ្ចុះ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ជាការទូទាត់ពេញលេញសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង (ដែលឆានាយើងនូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច)។ វាមិននិយាយថាអ្នកត្រូវតែប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាំងអស់របស់អ្នក ឬក្លាយជា

ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក ឬចូលរួមព្រះវិហារ ឬរក្សាបទបញ្ញត្តិ ឬធ្វើជាមនុស្សល្អ - វាគ្រាន់តែនិយាយថាជឿប៉ុណ្ណោះ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកជឿលើព្រះគ្រីស្ទ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះជាម្យ៉ាង
រហូត។ "អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ មិនត្រូវវិនាសឡើយ គឺត្រូវមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច" - សម្គាល់វាវិញនិយាយថា "អ្នកណាដែលជឿ" មិនមែនអ្នកណាដែលល្អគ្រប់គ្រាន់ទេ (ព្រោះគ្មាននរណាម្នាក់ល្អ
គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទៅស្ថានសួគ៌ដោយខ្លួនឯងទេ - យើងទាំងអស់គ្នា ខ្ចី) ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលនៅពេលដែលអ្នកទទួលព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនឹងមិនដែលវិនាសឡើយ (ព្រោះទ្រង់ប្រទានជីវិតអស់កល្ប
ជានិច្ច មិនមែនជីវិតបណ្តោះអាសន្នទេ)- ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ធ្វើការសង្គ្រោះ និងការរក្សា - ទាំងអស់នោះ។

ផ្នែករបស់យើងក្នុងការសង្គ្រោះគឺគ្រាន់តែជឿលើទ្រង់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ហើយទ្រង់អត់ទោសបាបទាំងអស់របស់យើងកាលពីអតីតកាល បច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល។ ព្រះគម្ពីរចែងថាត្រូវ
វិនាសទៅ ហើយក៏គ្មានអ្នកណាដកពួកវាចេញពីដៃខ្ញុំដែរ»។ ហើយខ្ញុំឲ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងមិនដែល

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះនឹងប្រៀនប្រដៅកូនចៅរបស់ទ្រង់ចំពោះអំពើបាបរបស់ពួកគេនៅលើផែនដីនេះ ប៉ុន្តែមិនថាពួកគេធ្វើអ្វីនៅពេលក្រោយនោះទេ ពួកគេមិនអាចបាត់បង់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
បានទេ។ ដោយសារតែពួកគេបានទទួលសេចក្តីសុចរិត (ឬភាពឥតខ្ចោះ) របស់ព្រះគ្រីស្ទ - ព្រះមើលឃើញថាអ្នកជឿមានភាពសុចរិតដូចព្រះយេស៊ូវ - វាដូចជាពួកគេមិនដែលបានធ្វើបាប។ (ត្រូវបានរាប់
ជាសុចរិតដោយសេរីដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់តាមរយៈការប្រោសលោះដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ::) ។ នោះគឺអាចទៅរួចតែដោយសារព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់មនុស្សទុច្ចរិត។

ដូច្នេះ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើដើម្បីទទួលបានអំណោយនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ចគឺការអំពាវនាវដល់ព្រះយេស៊ូវដោយសេចក្តីជំនឿ - ថាប្រសិនបើអ្នកនឹងសារភាពដោយមាត់របស់អ្នកថា
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ (មានន័យថាការសុំឱ្យទ្រង់សង្គ្រោះអ្នក) ហើយនឹងជឿលើចិត្តរបស់អ្នកថា ព្រះបានប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញ អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ។ ដ្បិតអ្នកណាដែលអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់
អ្នកនោះនឹងបានរួចជីវិត។

ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកជឿថាអ្នកជាមនុស្សមានបាប ត្រូវកាត់ទោសទៅឋាននរក ហើយប្រសិនបើអ្នកជឿថា ការសង្គ្រោះគឺគ្រាន់តែតាមរយៈជំនឿលើការសុគត ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់
ព្រះគ្រីស្ទ ជាការសងសឹកពេញលេញសម្រាប់អំពើបាបរបស់អ្នក (ហើយវាមិនមែនផ្នែកលើសេចក្តីល្អរបស់អ្នកផ្ទាល់នោះទេ។ ឬការខំប្រឹងប្រែង - ប៉ុន្តែមានតែតាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ប៉ុណ្ណោះ) ហើយថាវាមិនអាចបាត់បង់បានទេ (ទាំងតាមរយៈអំពើបាប ឬ កង្វះនៃអំពើល្អ) បន្ទាប់មកអ្នកអាចនិយាយម្តងទៀតបន្ទាប់ពីខ្ញុំ:

ឱព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំជាមនុស្សមានបាប ហើយថាខ្ញុំសមនឹងទៅឋាននរក ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាអ្នកបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងជំនួសខ្ញុំ ហើយបានរស់ឡើងវិញម្តងទៀត ដើម្បីសងរាល់អំពើបាបរបស់ខ្ញុំ។ សូម
សង្គ្រោះខ្ញុំឥឡូវនេះ ហើយប្រទានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំទុកចិត្តអ្នកតែម្នាក់ឯងថាជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ - ក្រៅពីកិច្ចការរបស់ខ្ញុំ។ អរគុណសម្រាប់ការជួយសង្គ្រោះខ្ញុំ អាម៉ែន។

ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកបានអំពាវនាវដោយស្មោះពីព្រះយេស៊ូវ ហើយអ្នកមានន័យថា ការអធិស្ឋាននោះ អ្នកនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះជាម្យ៉ាងរហូត។ ព្រះនឹងផ្តល់រង្វាន់ដល់ការល្អដែលអ្នកបានធ្វើបន្ទាប់ពីបាន
សង្គ្រោះ ប៉ុន្តែការសង្គ្រោះគឺគ្រាន់តែដោយការពឹងផ្អែកលើព្រះគ្រីស្ទ ក្រៅពីអ្វីផ្សេងទៀត។ វាផ្អែកលើការសន្យារបស់ព្រះ មិនមែនភាពស្មោះត្រង់របស់អ្នកទេ។

អ្នកណាជឿលើព្រះបុត្រា អ្នកនោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។

អ្នកអាចសរសេរវចនៈជាថ្ងៃសង្គ្រោះរបស់អ្នក។ អបអរសាទរ។